

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVI — Nr. 1013 (6447)

4 PAGINI 30 BANI

Sâmbătă 5 septembrie 1970

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE LUPTE AL ROMÂNIEI

STARTUL — SUB SEMNUL DISPUTELOR DİRZE, SPECTACULOASE

● ASTĂZI VOR FI CUNOSCUȚI FINALIȘTII

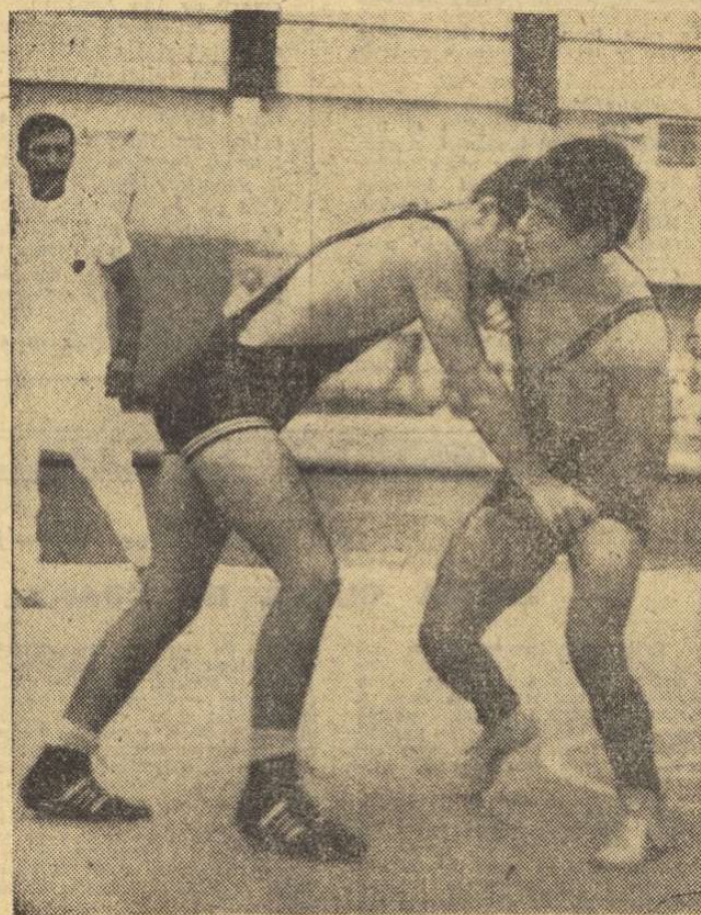
RECITAL BERCEANU

Sorții au fost generoși cu ediția a 2-a a Concurșului internațional de lupte al României, acordând „primul val” sportivului celui mai reprezentativ al competiției, lui GHEORGHE BERCEANU, dublu campion mondial. Camerele televizivului și ochii neastîmpărați ai operatorilor de fotografiat și-au îndreptat privirile spre saltea unde acest Hercules în miniatură a făcut o plecăciune plină de politețe mindră în fața puștilor spectatori din sala Floresca și a zuzilor de mii de privitori așezați comod în fața micului ecran, dormitind și nebătând — probabil — spectacolul de gală care le va fi oferit.

Gică Berceanu este, indiscutabil, un mare campion, un artist, dacă îți îngăduiești. Ieri, la ocaz ie a, sietele, el a desfăcut tot avantajul de frumuseți al luptelor, scoțind — ca un strălucit scamator — eșarfe și porumbel dintr-o cutie care părea să fie goală. Acțiunile lui s-au înălțat, au derovat una din cealaltă, într-o consecuție logică și inteligentă. Oțeanul acesta mic pindește fulgerător, adună, scade, împarte și înmulțește la vitezele accesibile numai mașinilor de calculat. Și încheie totul cu un zimbet inocent, care-l învâdă trădătorul frumusețe ale feței, făcînd-o parca mai copilăroasă decît este în realitate.

Berceanu a reabilitat și a înnobit luptele. Este foarte greu, de spus dacă el face acest lucru în mod deliberat, urmînd un crez pe care și l-a impus, sau numai așa, dintr-o pornire înăscută, aidaa pieforului care așază pe tablou o tentă de culoare, într-un loc anume, și nici o altă nu s-ar potrivi mai bine acolo. De fapt, lucrul acesta nici nu are importanță. Important este că avem prilejul să-l consemnăm ca atare și aceasta ni se pare absolut de ajuns.

Valeriu CHIOSE

În ciuda diferenței de gabarit, dublul campion mondial Gh. Berceanu îl va depăși cu ușurință pe americanul Stan Opp (greco-romane, cat. 48 kg).

Foto: A. NEAGU

Ieri după-amiază, după tradițională festivitate de deschidere, a început în sala Floresca din Capitală cea de a IX-a ediție a Concurșului internațional de lupte al României. La întreceri participă numeroși luptători — la greco-romane și libere din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Iugoslavia, Polonia, Statele Unite ale Americii, Ungaria și România. Spectatorii care au asistat la prima reuniune — turul I — au avut prilejul să vadă evoluind pe cele două saltele o serie de sportivi valoroși, bine cotați pe arena internațională, cum sînt Gh. Berceanu, dublu campion mondial, cehoslovacul M. Zeman — medaliat cu bronz la J.O. din Mexic — și alții. Primele confruntări au fost deosebit de disputate și n-au lipsit nici surprizele, ca de pildă înfrîngerea prin tuș a proaspătului campion balcanic I. Gibu, de către polonezul Nowicki. Atît la greco-romane, cît și la libere, meciurile au

fost echilibrate, destul de puține dintre ele încheindu-se înainte de limită. Con-

T. RABȘAN

(Continuare în pag. a 4-a)

UN PRIM BILANT OFICIAL ÎN CAMPIONATELE DE FOTBAL

● Pași înainte în organizarea jocurilor, în comportarea disciplinară a jucătorilor ● Și totuși, încă destule abateri ● Sancțiuni pentru jucători, dar și pentru arbitri

Analizînd desfășurarea primelor etape ale campionatelor divizionar A, B și C ediția 1970/1971, federația de fotbal a constatat, în linii generale, o îmbunătățire în organizarea jocurilor, în comportarea disciplinară a jucătorilor, precum și în calitatea arbitrajelor.

Cu toate acestea, la unele jocuri au ieșit din nou la iveală o serie de curenți mai vechi, în unele cazuri destul de grave. Astfel, după terminarea jocului din divizia B Electroputer Craiova — Gaz metan Medias, un grup de spectatori au sărit gardul în incinta terenului de joc. După terminarea jocului din divizia C Someșul Belean — Unirea Dej, unii spectatori au aruncat cu pietre în arbitri. La partidele Minerul Baia Mare — Olimpia Satu Mare, Dinamo București — Dinamo Bacău și Progresul București — C.F.R. Cluj ORGANIZATORII AU PERMIS INTRAREA ÎN INCINTA TERENULUI DE JOC A UNOR PERSOANE CARE NU AVEAU NICI O ATRIBUȚIE ÎN LEGĂTURĂ CU JOCURILE. Echipa C.F.R. Cluj a apărut pe teren cu numerele de pe tricouri șterse. Secția de fotbal C.F.R. Timișoara a pus în

(Continuare în pag. a 3-a)

TORINO, 4 (prin telefon, de la trimisul nostru special).

Joi, atletismul și-a inseris în capitala Piemontului una dintre paginile sale glorioase. Pe Stadionul Comunal, în prezența unei asistențe cifrată la peste 20.000 de spectatori, Heide Rosendahl și Wolfgang Nordwig au dat ultimii doi recorduri ale lumii, la lungime și prăjină, dînd potențelor umane, noi orizonturi. La fiecare săritură efectuată de Rosendahl, pe stadion se aștearna o liniște respectuoasă, întreaga suflare participînd parcă la eforturile pentru doborîrea recordului. Ceva mai tirziu, nimeni n-a părăsit stadionul, deși noaptea își lăsase de mult umbrele peste Valea Padului, pînă cînd ultima încercare — infructuoasă — n-a fost consumată la prăjină.

Cînd cele 12 săritoare s-au prezentat la locul de concurs, toată lumea era sigură că Heide Rosendahl nu va scăpa medalia de aur. La prima sa săritură, Heide a depășit pragul. Cel puțin așa a susținut arbitrul. Atletul n-a vrut să creadă, a venit lingă prag, l-a examinat și a constatat că... nici un fir

Sub brațele viguroase ale lui WOLFGANG NORDWIG, prăjina de plastic se îndoaie ca un arc. Peste cîteva clipe, ea îl va propulsa pe săritor peste ghișeta recordului lumii.

Teletext A.P.-AGERPRES

de nisip nu se clintise. L-a chemat pe arbitru principal, și acesta a confirmat justa conștientă. Cînd și-a îndreptat, însă, privirea spre groapa cu nisip, a podidit-o lacrimile. Unul dintre oficiali nivelase nisipul. După părerea specialiștilor, săritura sa măsurase în jurul a 6,80 m! I-au fost necesare multe minute lui Rosendahl să se

poată liniști. Ea n-a reușit să se regăsească decît în final, în a 6-a săritură, cînd arbitrii au consemnat un nou record al lumii: 6,84. Heide Rosendahl merita această satisfacție. Joi după-amiază, ea avusese patru sărituri reușite, toate cu performanțe excelente: 6,79 — 6,70 — 6,69 — 6,84! Este o suită impresionantă, care atestă incontestabil valoarea a acestei atlete vest-germane. În compania ei, Elena Vintilă — deși nu este specialistă nr. 1 a țării noastre — a avut o comportare onorabilă. Cu 6,35 m, realizată în prima încercare, ea a cucerit medalia de argint, dovîndu-se cu o clasă mai bună decît restul competitorilor. Este adevărat, însă, că aceeași diferență — poate chiar mai mare — a existat între ea și învingătoare. După ce Rosendahl a stabilit noul record al lumii, mulți dintre ziarisții acreditați la Universiadă m-au înconjurat, cerîndu-mi să le spun cînd va veni răspunsul Vioricăi Viscopoleanu. Firește, este greu să vorbești în numele altcuiva, mai ales cînd e vorba de realizarea din nou a unui rezultat extraordinar. Am făcut-o totuși, cu speranța că Viorica nu se va supăra. I-am

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

BALCANIADA DE CALARIE

C. VLAD CLASAT PRIMUL ȘI ÎN ZIUA A DOUA LA PROBA COMPLETĂ

Citiți
amănunte
în pag. a 4-a

VLAD CONSTANTIN
Foto: THEO MACARSCHI

Patinoar artificial acoperit la Miercurea Ciuc!

„POLUL FRIGULUI” PRIMEȘTE O NOUĂ SURSĂ DE GHEAȚĂ

● CLADIREA — ÎN ZONA CENTRALĂ A ORĂȘULUI ● BAZA SPORTIVĂ CU TOATE ATRIBUTELE MODERNULUI ● ÎN DECEMBRIE — PRIMELE JOCURI LA LUMINA NEONULUI

Cu vreo doi ani în urmă, cînd trebuia ne-aur purtat la Miercurea Ciuc, am fost martorii unei scene neobișnute. Un băiețel, cam pîrghiu, cu un ghiordan la subțioară și cu o croșă pe umăr, se tot plimba nedumerit prin fața terenului de hochei și a pistel de patinaj viteză ale asociației sportive „Avîntul”. Copilul s-a oprit și l-a privit îndelung pe cel care demolu cabana de iarnă. Văzînd cum excavatorul mușcă penișul din pereții vestiarelor, puștii părea contrariat, chiar trist, fără să bănuia că e însemnată va avea acea zi pentru el și pentru ceilalți urmași ai cunoscuților hocheiști — frații Szabo. Începeau lucrările patinoarului acoperit.

„Fiind vorba de o mare construcție, patinoarul artificial acoperit din M. Ciuc a ridicat, de la început, problema amplasării. Toată lumea îl dorea într-o zonă centrală, deschisă, la îndemîna iubitorilor acestui sport de iarnă. Și s-a mers în întîmpinarea acestei dorințe, ținîndu-se, totodată, seama de necesitățile și planurile urbanistice. Și, cu toate că terenul prezenta dificultăți, fiind alunecos și cu ape friabile, corosive pentru beton și oțel, ca loc de amplasare a fost

aleasă zona Cabanei sportive Avîntul, situată în centru, cuprinsă între Palatul Consiliului popular, noul cartier al gării, hotelul turistic, Casa de cultură și parcul orașului.

Misiunea constructorilor (Trustul V. Brașov, șantierul Harghita — Miercurea Ciuc) n-a fost ușoară. Ea a necesitat, dintr-un început, o operație spectaculoasă, montarea a 700 de piloni de beton ar-

Tr. IOANIȚESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Campionatele europene de talere și skeet

„ASPIRĂM LA LOCURILE I—III” DECLARĂ ANTRENORUL GR. IOANIDE

● Pregătirile concurenților români continuă cu febrilitate ● Reli Vezeanu va avea un cuvînt de spus ● La individual nu există favoriți

Pe standul de tragere la talere aruncate din turn, Gheb Pintilie a epolat, iar Dumitru Danciu, Ion Dumitrescu și Sergiu Diaconu (de la dreapta la stînga) așteaptă la rînd.

Acest început de splendidă toamnă coincide pentru trăgătorii cu arma cu alicu nu numai cu deschiderea sezonului de vîntoare, ci și cu desfășurarea campionatelor europene de talere și skeet. Așa se și explică adevărata canoadă de pe polișonul Tunari, gazda marilor competiții de săptămîna viitoare.

Ieri, zi de plin antrenament, pe standuri sau așteptînd în tribune luseră loc tîntași din U.R.S.S., Liban, Belgia și România. Fiecare dintre participanți dorea să se acomodeze cu modul cum sînt lansate far-

furile zburătoare, cu fondul de vizibilitate, să-și exerseze epolarile, să aducă eventualele corecții de ochire în funcție de viteza cu care sînt aruncate talerele. Printre cei care se pregăteau de zor se aflau, firește, și sirgîncoșii noștri sportivi. Și nefînd vorba de o apreciere de circumstanță, vom arăta că maestrul emerit al sportului Ion Dumitrescu a reușit la skeet (probă care nu constituie specialitatea sa) două serii bune (23+24), după care a trecut să tragă și la talerele aruncate din șant, Asemenea campionului olimpic de la Roma și ceilalți colegi

ai lui au spart numeroase farfuri zburătoare.

„Pregătirile lotului nostru de talere, ne declara antrenorul Grigore Ioanide, a cuprins două perioade: una de acumulare și o altă de perfecționare a deprinderilor cîștigate, iar campionatele naționale și „Marele premiu Leipzig” au constituit teste importante de verificare și de selecție a sportivilor.”

— Și ce ogîndesc rezultatele?

— Un lucru deosebit de în-

C. COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

APĂRAȚI ȘTAFETA!...

Lege a vieții, schimbul ștafetei, transmiterea ei de la o generație la alta, operează în toate sectoarele sociale.

Procesul, emoționant de regulă, are o deosebită importanță, pentru că nu ne este indiferent, ci, dimpotrivă, sîntem foarte interesați ca „schimbul” următor să-l înlocuiască în condiții favorabile pe cel precedent, depășindu-i reușitele, înscrîndu-se temeinic pe spirala progresului.

Mai mult ca în alte domenii ale vieții sociale, în sport trecerea ștafetei este mult mai spectaculoasă, ea producîndu-se realmente la scenă deschisă, în fața a mii de spectatori.

Nu o dată, aceste momente sentimentalizează publicul, trist că asistă la plecarea celui vechi și sfîmat, bucuros să-l primească pe cel nou, în care-și pune speranțele.

Nu este, însă, întotdeauna așa. Se mai întîmplă, mai rar, dar se întîmplă, ca sportul cel nou să fie primit cu suspiciune și răceală de către unii spectatori sau de o parte din colectivul său, în care cei cărora li se apropie sorocul despărțirii de viața de performanță (sau vedetele orgolioase care acceptă greu concurența) să aibă reacții de respingere, de subminare chiar.

Mărginind discuția noastră la cazul fotbalului — deși aria fenomenului negativ citat are o întindere mai largă — vom da doar trei exemple care trebuie să constituie un semnal de alarmă. Trei tineri talentați, Ghergheli (Steagul roșu), Iordănescu (Steaua) și Sandu (Progresul) au căzut victimă durităților unor adversari consacrați (respectiv Dumitru, Pleșa și M. Breta), care nu s-au împăcat cu ideea că niste „copii” pot să-i depășească, să joace mai bine ca ei.

Urmările? Primii trei au devenit pacienți medicilor. Și exemple asemănătoare s-ar mai putea da.

Ce e de făcut?

Credem că acum, cînd sîntem la început de campionat, este cazul ca federația și ceilalți factori activi din fotbal (arbitri, cluburi etc.) să ia măsuri hotărîte DE PREVENIRE a unor asemenea manifestări pe terenurile de fotbal.

S-a spus și s-a mai scris că o mare valoare fotbalistică se selecționează din 1000 de tineri în 8 ani de muncă!

Stabilită, deci, raportul dintre fapte, obiective, și obligații!

Apărați ștafa!

Marius POPESCU

VIITORUL PATINOAR ACOPERIT DE LA M. CIUC LA ORA PREZENTULUI

Foto: M. BENEDEK